

Zestiende zondag in het B-jaar 18/07/2021

Eerste lezing : Jes. 23, 1-6

Evangelie : Mc 6, 30-34

We zijn verbonden in het leven voor elkaar, wij willen; in Gods geest zorgen voor elkaar.

Vrienden,

zoekend in het leven, naar verbondenheid met God en de naasten,

vandaag luisteren we naar de profeet Jeremias en de evangelist Marcus

Jeremias veroordeelt de gezagsdragers om de verwaarlozing van de Joodse gemeenschap

en Marcus wil rust brengen, in het leven van de gemeenschap, zorg goed voor elkaar door vrede en door zorg voor rust en ontspanning,

Een fragment uit de tekst van Jeremias, laat ons inzien dat in de crisistijd van het Joodse volk, heel wat van hun leiders hun volk , en hierdoor trouw aan Godsopdracht verloochenen,

“Jullie zijn slechte herders voor het volk, zei Jeremias in naam van God tot de leiders van Israël, want ze zorgden niet voor hun volk. De Heer zegt: ‘Ik zorg ervoor dat een nieuwe koning komt uit de familie van David. Ik zal hem zelf uitkiezen Hij zal eerlijk rechtspreken, iedereen goed en rechtvaardig behandelen. De Messias wordt zo voorspeld: Hij zal zorg dragen voor elkeen.’

De ballingschap zal overwonnen worden, en elk zal gered worden

De crisis van vandaag zal ook overwonnen worden, als we de anderen, wie ook , behandelen zoals wij willen behandeld worden.

Mijn en onze gezondheid is te delen met de gezondheid van elkeen. Ja, onze vaccinaties zijn zinvol als ook wereldwijd deze zorg aangeboden en gegeven wordt.

De tekst bij Marcus, is actueler dan ooit:

‘De apostelen kwamen terug bij Jezus. Zij waren door Hem twee aan twee gezonden naar de wereld , om Gods Rijk te verkondigen en door woord en daad, de zorg aan te bieden. Ze vertelden Hem wat ze gedaan hebben en wat ze aan de mensen gezegd hebben.

Dan zei Jezus:’ Kom nu maar mee naar een eenzame plaats om alleen te zijn en rust daar wat uit.

Want er komen en gaan hier zoveel mensen dat we zelf geen tijd hebben om te eten. Jezus en zijn apostelen vertrokken met een boot naar een eenzame plaats. Het volk volgde hen langs de oevers .

Wanneer Jezus met zijn apostelen aan land gingen, zagen zij een grote groep mensen, die hen gevolgd waren. Hij, de Heer, voelde medelijden met hen Ze deden Hem denken aan schapen zonder herder.

Ja, dolende mensen, op zoek naar leiding, naar inzicht

zoekend naar iemand die hen de weg naar rust en vrede toont en met hen meegaat

Ja, honger en dorst, de fysieke vorm van armoede, doch ook honger en dorst naar erkenning en rust en vertrouwen.

Waar vinden we rust, wie geeft ons rust en vrede?

Zoeken en vinden wij rust; durven wij onthaasten? Wie geeft ons dit?

Onze ouders, grootouders? partner? vrienden? onze kinderen en kleinkinderen?

Onze geloofsgemeenschap? Een kerkelijke begeleiding en beleving van Gods droom?

Een troostend bezoek aan de laatste rustplaats van hen die ons zijn voorgegaan en in Godshand zijn opgenomen.

Bidden wij voor elkaar, de nabijheid in stilte welke ons over grenzen van tijd en ruimte verbindt?

Hebben onze ouders het ons niet geleerd en voorgedaan? Elke ontmoeting werd gezegend met het biddend teken, niet alleen de knuffel, de kus, de handdruk maar de rust brengende bede: 'God zegenen en bewaren ons.....Zo blijft de nieuwe stilte een blijvende nabijheid.

G/S